

עניות לפני הקדוש ברוך הוא
פעניות של התורה, ואין מות כמו
אותם שעוברים על דברי התורה,
שנקראו מתים, ומשום זה אמר
הכתוב שובו וחיו, ואחי יבל היה
אבי כל תפש פנור ועגב,
שמנגנים בו בכל מיני נגונים,
והאדם ששמח בהם ומתעסק
בהבלי העולם, עליו אמר קהלת
שמח בחור בילדותך וכו', ואחר
כך מה אמר לו? ודע כי על כל
אלה יביאך האלהים במשפט,
שעליהם אמרו בעלי המשנה,
זמר בבית - חרב בבית, אלא
ושמחתם לפני יהוה אלהיכם,
כמו (שודר) שנאמר (וב) והיה כנגן
המנגן ותהי עליו יד יהוה.

וצ"ה גם היא ילדה את תובל קין
לט"ש כל חרש נחשת וברזל זה
יצר הרע, שנאמר בו אם יצרך
מתגבר עליך משכהו לבית
המדרש וכו'. ואחות תובל קין
נעמה, זו אם השדים, ולמך,
בשעה ששולט על האדם ומחזיק
בו כאבן וכברזל ולא עוסק
בתורה, שולט עליו והורג אותו,
ועושה בו פצע וחבורה, כמו
שנאמר כי איש הרגתי לפצעי
וילד לחברתי. באותו זמן עתיד
לטל הקדוש ברוך הוא משניהם
נקמה, זהו שכתוב כי שבעתים
יוקם קין ולמך שבעים ושבעה,
זהו שכתוב בלע המות לנצח.

וידע אדם עוד את אשתו ותלד
בן ותקרא את שמו ש"ת, הסיוס
של אלפא ביתא, ועליו אמר איוב
מי שת בטחות חכמה, מה
החכמה? זו שחסר ממנה י',
שבה היה שית, שהוא ברא שית
והוא ראשית, והיה נאמר בו מגיד
מראשית אחרית, היה משמש
שת במקום הכל, ומשום שחסר
ממנו י' נקרא אחר, משום
שכאשר חטא אדם פרחה ממנו

דאיהו מות, ולית עניותא קמי קודשא בריך
הוא פעניותא דאורייתא, ולית מות פאינון
דעברין על פתגמי אורייתא דאתקריאו מתים,
ובגין דא אמר קרא (יחזקאל יא לב) שובו וחיו,
ואחי יבל היה אבי כל תופש פנור ועגב,
המנגנים בכל מיני נגונים, ובר נש דחדי בהו
ואשתדל בהבלי עלמא, עליה אמר
קהלת (קהלת יא ט) שמח בחור בילדותך וכו',
ולבתר מה אמר ליה (שם) ודע כי על כל אלה
יביאך האלהים במשפט, דעליהו אמרו
מארי מתניתין, זמרא בביתא חרבא בביתא,
אלא ושמחתם לפני יהוה אלהיכם (ויקרא כג
מ), פגוונא (דדוד) דאתמר (ביה) (מלכים ב ג טו) והיה
כנגן המנגן ותהי עליו יד יהוה.

וצ"ה גם היא ילדה את תובל קין, לוטש כל
חרש נחשת וברזל (בראשית ד כב), דא יצר
הרע, דאתמר ביה אם יצרך מתגבר עליך
משכהו לבית המדרש וכו', ואחות תובל קין
נעמ"ה דא אימן של שדים, ולמך בשעתא
דשליט על בר נש ואיהי ביה תקיף כאבנא
וכפרזלא, ולא עסיק באורייתא, שליט עליה
וקטיל ליה, ועביד ביה פצע וחבורה, כמה
דאת אמר (שם כג) כי איש הרגתי לפצעי וילד
לחברתי, בהווא זמנא עתיד לנטלא קודשא
ברוך הוא נוקמא מתרוייהו, הדא הוא
דכתיב (שם) כי שבעתים יוקם קין ולמך
שבעים ושבעה, הדא הוא דכתיב (ישעיה כה
ח) בלע המות לנצח.

וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את
שמו ש"ת, סיומא דאלפא ביתא, ועליה
אמר איוב (איוב לח לו) מי שת בטחות חכמה,
מאי חכמה דא דחסר מגיה י', דבה הוה שית,
דאיהו ברא שית, ואיהו ראשית, והוה אתמר